Մանուկներու Սուրբ Գիրքը
կը ներկայացնէ

Աստուծմէ ղրկուած մարդ մը

Written by: Edward Hughes

Illustrated by: Byron Unger; Lazarus

Adapted by: E. Frischbutter; Sarah S.

Translated by: Most Rev. Prof. Varant Zareh Seropian
dedicated to my Son Lordling Zareh Varant
funded by: Zareh Seropian & Sons Foundation
special thanks: to my wife
gifted to all the Armenian children around the world. This translation has been done in the Grace of the Holy Trinity to whom I owe.

Produced by: Bible for Children
www.M1914.org

©2012 Bible for Children, Inc.
License: You have the right to copy or print this story, as long as you do not sell it.

Օրին մէկը Աստուծոյ տաճարին մէջ ծերուկ քահանայ մը կար, որուն անունը Զաքարէա էր եւ խունկ կը վառէր:

Դուրսը ժողովուրդը կ’աղօթէր: Յանկարծ Զաքարիա թողաց:

Հրեշտակ մը եկաւ: Ան ըսաւ.

"Մի՛ վախնար":

"Աստուած ինծի ղրկեց: Քու կինդ
տղայ մը պիտի ծնի,
Յովաննու կոչէ
զայն:

Ան Սուրբ Հոգիով պիտի լեցուի իր
ծնունդէն: Ան շատ մը
մարդիկ Աստուծոյ
պիտի դարձնէ":

"Մեր հետը
խօսիր, Զաքարիա":
Ժողովուրդը դուրսը
շուարած էր:

Անոնք չէին գիտեր, որ հրեշտակը
ըսաւ, որ Զաքարիա
պիտի չկարենայ
խօսիլ մինչեւ որ
անոր զաւակը
ծնի, ...

... որովհետեւ ան
Աստուծոյ լուրին
չհաւատաց:

Ան կարծեց, որ իր
կինը արդէն ծեր
է եւ անկարելի է
զաւակ ծնի:

Տունը, Զաքարիա գրեց ան
ինչ որ հրեշտակը իրեն
ըսաւ: Իր կինը Էլիզապէթ
շատ զարմացած էր:

Անոնք միշտ կ’աղօթէին զաւակ մը ունենալու։ Կրնա՞յ այդ փափաքը իրականանալ։

Շուտով
Էլիզաբէթ
գիտցաւ,
որ զաւակ
մը պիտի
ունենայ: Ան
փառք տուաւ
Աստուծոյ:

Օրին մէկը
Էլիզաապէթին
ազգականը
Մարին
հիւրութեան
կու գայ:
Մարին ալ
իր կարգին
զաւակ կը
սպասէր:

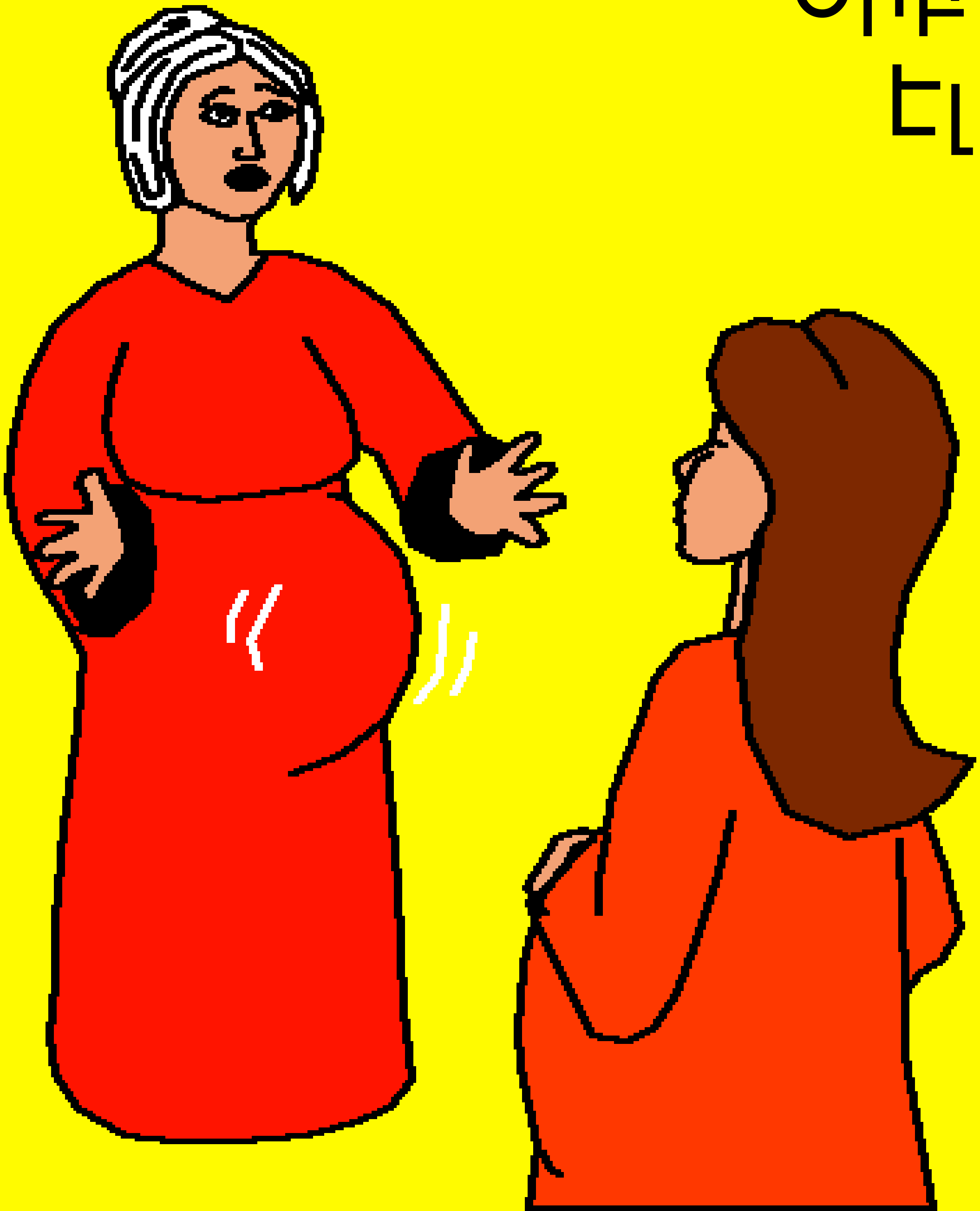

Երբ Մարին հասաւ
Էլիզապէթ զգաց
իր մանուկը
փորին մէջ:
Էլիզապէթ
լեցուած
էր Սուրբ
Հոգիով:

Ան լաւ գիտէր, որ Մարիամին մանուկը, որ պիտի ծնէր Տէր Յիսուս Քրիստոսն էր: Երկու կիները միասին մեծ ուրախութեամբ փառք տուին Աստուծոյ:

Աստուծոյ խոստումին համաձայն Էլիզապէթին զաւակը ծնաւ. "Կոչէ Զաքարիա, ինչպէս իր հայրը", ըսին մնացեալ քահանաները:

Զաքարիա յիշեց Աստուծոյ հրամանը. "Ոչ, պզտիկը Յովաննու պիտի կոչուի":

Երբ Զաքարիա գրեց
այդ բառերը, ան
խօսելու սկսաւ:
Այդկէ ետք
Աստուծոյ
փառք տուաւ:

Երբ Յովհաննէս մեծցաւ, ան Եղիային նման էր: Աստուծոյ մեծ մարդը:

Յովաննու ըսաւ
ժողովուրդին, որ
Փրկիչը Մեսիա
կու գայ, որպէսզի
օրհնէ իրենց:

Հրեայ առաջնորդները կ’ատէին Յովաննու, որովհետեւ ան ըսաւ անոնց.

"Զղջացէ՛ք,
դադրեցէք մեղք
գործելէ": Անոնք
չէին ուզեր լսել
իրենց մեղքերուն
մասին:

Շատեր զինք կոչեցին Յովհաննու Մկրտիչը, որովհետեւ ժողովուրդը ջուրին տակ իջեցուց ցոյց տալու համար անոնց, որ անոնք զղջացած են իրենց մեղքերուն համար:

Օրին մէկը Յիսուս
եկաւ Յովաննու,
որպէսզի մկրտուի:
"Դուն պէտք է
մկրտես ինծի":
Յովհաննէս
մերժեց:

Սակայն Յիսուս ըսաւ. "Այդպէս թող ըլլայ" եւ Յովաննու զինք մկրտեց:

Յիսուսի մկրտութենէն ետք, Յովաննու տեսաւ Սուրբ Հոգին, որ կու գայ Յիսուսին վրայ աղաւնիի նման:

Այս Աստուծոյ նշանն էր: Յովհաննու գիտէր, որ Յիսուս Աստուծոյ որդին է:

Յովհաննու
Յիսուսը
կոչեց
Աստուծոյ
գառնուկը,
որ իր վրայ
կ՚առնէ
աշխարհի
բոլոր
մեղքերը:

Յովհաննէս
շատեր
առաջնորդեց
Աստուծոյ,
բայց
Հերովդէս, չար
կառավարիչը
Յովհաննէսը
բանտարկեց:

"Մեղք ունի որ ամուսնանաս Հերովդիային հետ, որ քու եղբօրդ կինն է", ըսաւ Յովհաննէս Հերովդէսին:

Հերովդէս
գիտէր, որ
ըսածը ճիշդ
էր: Ան գիտէր,
որ Յովհաննէս
Աստուծոյ
ծառան է,
արդար եւ
սուրբ մարդ
մը:

Բայց ան չէր ուզեր դադրիլ մեղք գործելէ եւ Յովհաննէս չէր դադրեր քարոզելէ մեղքին դէմ, ...

… նոյնիսկ այդ արժէր
բանտարկութիւն:

Իր տարեդարձին Հերովդէս մեծ
խրախճանք մը սարքեց.
Հերովդիայի աղջիկը անոր
համար պարեց:

Ան շատ գոհացուց Հերովդէսը: "ինչ
որ փափաքիս կրնաս ուզել"
խոստացաւ Հերովդէս.
"Նոյնիսկ իմ կէս
թագաւորութիւնս":

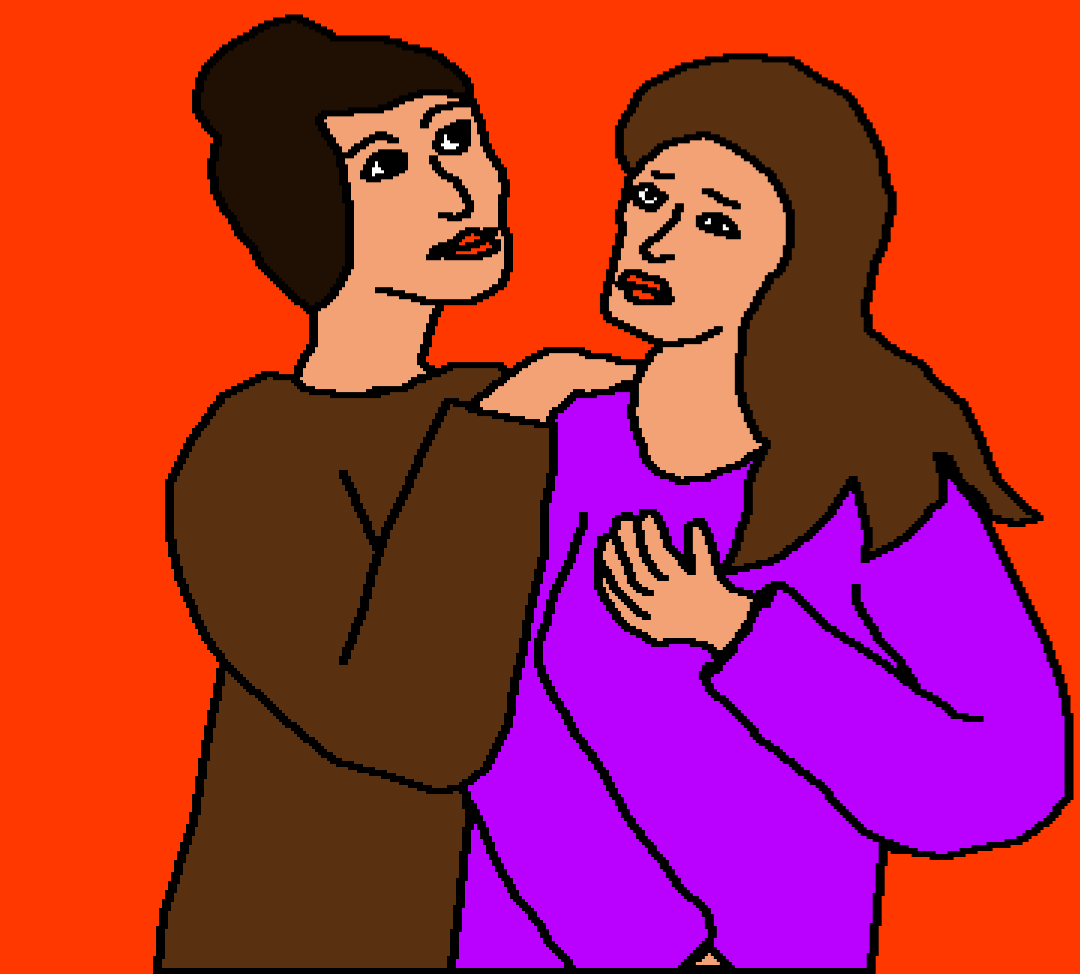

"Ի՞նչ պիտի ուզեմ" մտածեց աղջիկը:

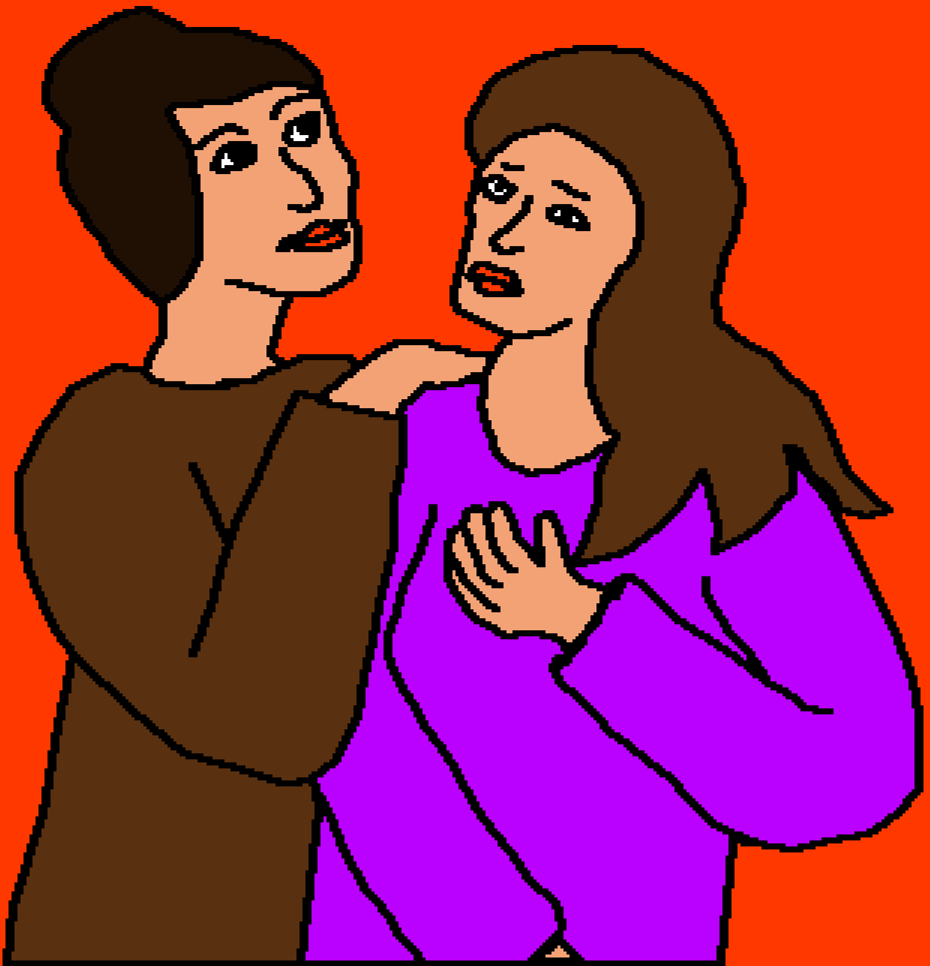

Իր չարամիտ
մայրը
Հերովդիա,
որ կ՚ատէր
Յովհաննէսը,
ըսաւ ինչ
որ պէտք է
պահանջէ
սարսափելի
բան էր:

"Ինծի Յովհաննու Մկրտիչի գլուխը ամանի մէջ տուր", ըսաւ աղջիկը Հերովդէսին:

Ան շատ ցաւ զգաց
իր խոստումին
համար, բայց
շատ հպարտ
էր, որ իր
խոստումը
չի կտրուի:

"Գլխատեցէք
Յովհաննէսին
եւ գլուխը հոս
բերէք" հրամայեց
Հերովդէս: Անոր
զինուորները
հնազանդեցան
իրեն:

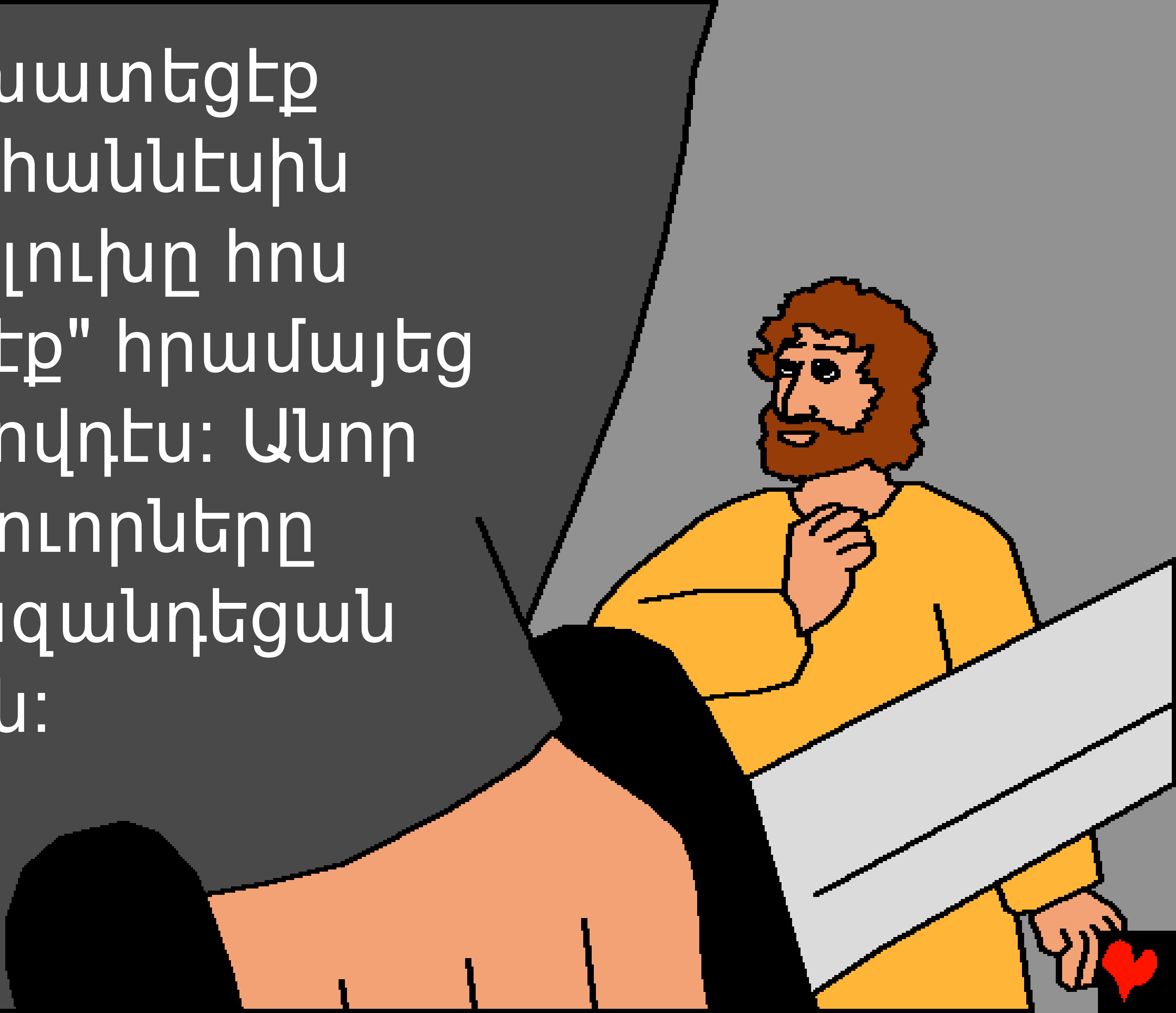

Յովհաննէսին
բարեկամները
թաղեցին այս
Աստուծոյ
քաջարի եւ
հաւատարիմ
ծառային
մարմինը:

Յովհաննէսին
գործը Աստուծոյ
համար հոս
վերջ գտաւ:

Թերեւս գիտէին, թէ Յիսուս իրենց կը հանգստացնէ իրենց դժբախտութենէն:

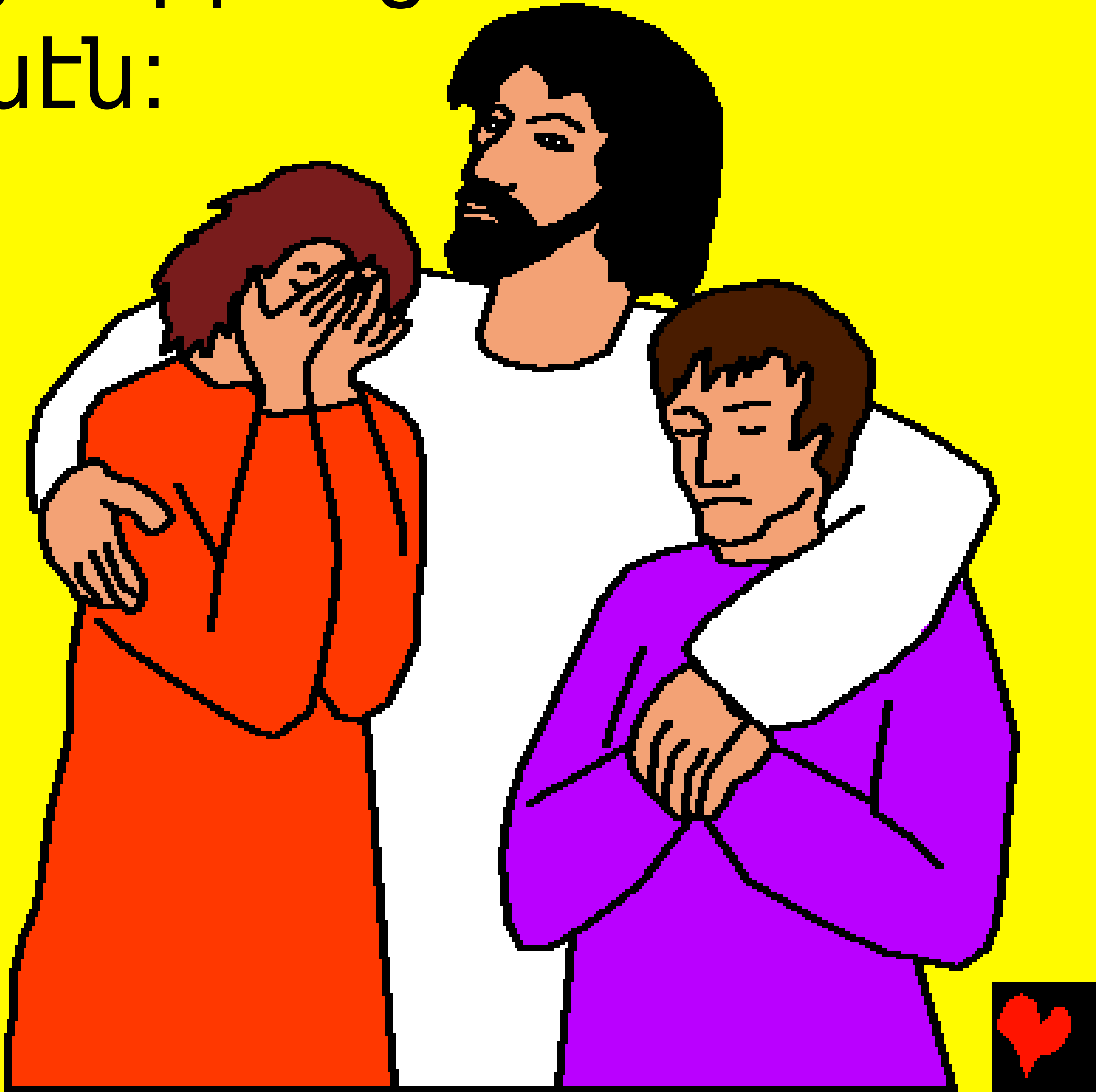

Աստուծմէ ղրկուած մարդ մը

Աստուծոյ խօսքէն պատմութիւն մը,
Սուրբ Գիրքը:

Կը գտնուի հետեւեալին մէջ

Ղուկաս 1, 3, Մարկոս 6

"Քու խօսքիդ մուտքը լոյս կը ցոլացնէ:"
Սաղմոս 119:130

Վերջ

Այս Սուրբ Գիրքի պատմութիւնը մեզի կը պատմէ մեր հրաշալի Աստուծոյ մասին, որ մեզ ստեղծեց եւ կ’ուզէ, որ մենք զինք ճանչնանք:

-Աստուած գիտէ, թէ շատ գէշ բաներ ըրած ենք, որոնք Ինք մեղք կը կոչէ: Մեղքին պատիժը մահն է, սակայն Աստուած այնքան մեզ կը սիրէ, որ Իր Որդին Յիսուսը մեզի ղրկեց, որպէսզի Խաչին վրայ մեռնի եւ մեր մեղքերուն համար պատժուի: Ետքը Յիսուս համբարձաւ եւ դրախտ՝ իր տունը բարձրացաւ: Եթէ կը հաւատաս Յիսուսին եւ իրմէ կը պահանջես որպէսզի ներէ քեզի քու մեղքերուդ համար, Ան կը ներէ: Ան կու գայ եւ մէջդ
կը բնակի իսկ դուն յաւիտեան Իր հետ:

Եթէ կ’ուզես մեղքերէդ ազատիլ, հետեւեալը ըսէ Աստուծոյ: Տէր Աստուած ես կը հաւատամ, որ Յիսուս մահացաւ ինծի համար եւ հիմա Ան անգամ մը եւս կ’ապրի: կ’աղաչեմ, որ գաս իմ կեանքիս մէջ եւ ներես բոլոր մեղքերս, որպէսզի կարենամ նոր կեանք մը ապրիլ, եւ օր մը հետդ ըլլամ, յաւիտեան: Օգնէ ինծի որպէսզի քեզի համար ապրիմ քու որդիիդ պէս: Ամէն:

Կարդայ Սուրբ գիրքը եւ ամէն
օր Աստուծոյ հետ խօսիր:
Յովհաննու 3:16